

בעזהשיות

דבר חריף

פרשת ויחי

שנת תשפ"ה לפ"ק

נלקט משיעוריו של
הגה"ץ ר' יהושע העשיל שאրף שליט"א
רב ואב"ד חסידי רוזין קריית יואל

לשמעו שיעורים

בארה"ב על מספר הרגיל של קול הלשון 1.718.521.5231
לחורש"י 3.1.1.5.28 - למורה 3.2.2.13 - לשוע"ע 3.3.6.29

בארץ ישראל 073.321.1792

מען קען הערן די שיעורים אין אמעריקע
אויף א דירעקטע נאמבער דורבן רופן 646-934-6134

אפשר למנות לקבל השיעורים בכל יום דרך קול הלשון

שמעו ותהי נפשכם

פרק ו' ויהי

די ערשות רשי זאגט אונז דיענין פון נסתמו עיניהן ולבן של ישראל פון די שעבוד וואס האט זיך דעמאלאַן געהפאנגן ווי באקאנט איז א חלק פון די גלות מצרים געוועהן או עס איז געוועהן מלא זוהמא מערות הארץ און דער נסיאן וואס איז היינט דא איז די ענין פון שמירות עינימ איז שוין דעמאלאַס געוועהן נו צוליב דעם

שטייט נסתמו עיניהן ולבן של ישראל וויבאלד עין רוחה ולב חומד האט מען געדארפט צומאכן די אויגן און נישט עובר זיין אויפ די לב חומד און דאס קען מען ארײנטיטישן איז די נסתמו עיניהם

אגב איז דא א ווארט פון די הייליגן רוזינעדר וואס האט זיך אמאהיל אויסגעדריעקט קלפי מעלה באשעפער וואס ווילסטו פון דינע קינדער מען בינדט זיי צו די אויגן און מען שטאָפֿט זיי צו דאס הארץ און די ווילסט עפֿעס הערן פון זיי פֿאָלְגֿזּשְׁעָ מיר פֿאָלְגֿדּשְׁעָ מיר בִּינְדְּ זַיִי אויפֿ די

מען געפינט זיך שוין פרשת ויהי את אט טאנצט מען ארײין אין די טאג פון שובביים מיט א שמחה של מצוה די ווארט שמחה אויב נעט מען די ש' מיט די מילוי איז עס ש"ין וואס איז בגין ש"ס איזו ווי די גימטריא פון ש"ס וואס קומט אונז זאגן איז סי' בכח פון זיצן אין לרען וואס איז מרומז אין די ווארט ש"ס און ווי אויך דורך די לימוד התורה און די עובודה בכללית פון די ימי השובביים קומט מען צו צו שמחה וואס מעקט אויס אלע עצבות און מרה שחורה וואס דאס איז די נוטריקון פון ש'מחה שי"ן מהה איזו ווי דערמאנט

די ר"ת פון די ערשות ווערטער פון די וואכעדייגער סדרה איז שובביים נאר עס פעלט אין ב' מען קען נעמען די ב' פון בא און ארײַנְגִּין אין די עובודה פון די טאג אדער נעמען די ב' בשלח און אוועקשיין די התעורדות נו מען האט א בחירה אבער איד מיט שכל גיט ארײין מיט א בא

יאר מען רופט דאך עס אן אחרית
הימים וואס איז מועט רבים שנים און
די גאולה ווועט דאך זיין סוף פון די
צוויטע טאג וואס די זמן וואס מען
געפינט זיך יעט איז שוין לאנג נאר
חצות צו די שקיעה און אפשר גאר
בין המשימות

די פסוק זאגט בר' יברך ישראך
ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה
קען זיין איז מיט דעם בענטשן אידישע
קינדער זיעדר קליניינע קינדער
פרייטהג צו נאטס צו ערבע יומ כיפר
צו סיי וווען ווילל דער ברכה איז
געגעבן געווארן אויף אן אופן וואס
יעקב אבינו האט זיכער געמאכט איז
עס זאל נישט זיין קיין קנאה עס איז
געוועהן שכל את ידיו די גרעסטע
ברכה פאר קינדערעלעך איז יעדער
קינד זאל זיין אן איינס און עס זאל
נישט זיין קיין קנאה צווישן זיין

אויף ווי עס שטייט אין פרשטה
יתרו אשר שם האחד גרשון
ושם האחד אליעזר לכארה ואלט
געדרפט שטיין אשר שם האחד
גרשם ואשר שם השני אליעזר אויף
ווי עס קומט צו שטיין

נאך די פסוק איז א מורה דרכ
או יעדער קינד דארף זיין אן
אחד שלא יחביב בן בין הבנים איז
די קינדער זאלן וואקסן וואoilן אן
געראטן באהבה ואחו ושולום ורייעות
דעס איז די עניין פון בר' יברך ישראך
דאס איז די גרעסטע ברכה אויף

אויגן און שטאָפ זיך אויף דאס הארץ
וועسطו הערין פון זיך שירות ותשבחות
דאס קען מען ארײנטיטשן אין
וואס מען זאגט פרייטהג
צוניכטס יהא רعوا קמי' דתשרי על
עמי דיתענג לשמי' במתיקין ודובשין
מען טרעפעט איז שרי איז א לשון פון
לאזן אויך אויך איז שרי א לשון פון
אויפיבינדן מען בעהט פון אויבעשטן
ער זאל אונז לאזן אים דינען און ער
זאל אויפיבינדן די אויגן דיתענג לשמי'
במתיקין ודובשין כדי עס זאל זיין
פארן אויבעשטן א תענגג מתיק
מדבש

די הייליגער רוז'ינער זאגט אויך
די וואכעדייגער סדרה וואס איז
א באקאנטער מאמר פון הייליגן
רוז'ינער אבער ער זאגט עס דער וואך
אויף די פסוק האספו ואגידה לכלמ
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
זאגט ער איז בעיקבתא דמשיחא
וועט אראפקומען א קריירות אויף די
וועלט און די אמונה וועט זיך האלטן
אויף האר און די עצה וועט זיין
האספו ואגודה וואס איז א לשון פון
אחדות או אידישע קונדער וועלן זיך
צוזאמגעמען פרייטהג צוניכטס אויף
וועלן זיך אידישע קינדער האלטן בי'
די אמונה לכל אורך הדרכ

אגב פארוואס ווערט אנגעריפן
די זמן פון עיקבתא דמשיחא
אחרית הימים ווילל עס איז באקאנט
או אין טאג איז בי' הקב"ה טויזנט

בַּיִם שְׁבֵט גָּד שְׂطִיטִיט גָּד גְּדוֹד יִגְדִּינָו
וְהָוָא יְגָוד עֲקָב לְכָאוֹרָה אַיְזָה גָּד
גְּדוֹד אַרְבָּוי אַחֲרָ רַבָּוי וּוָאָס בִּידָע
מִיְנָעָן אֶלְשָׁוֹן אַחֲדֹות אָוָן אַרְבָּוי
אַחֲרָ רַבָּוי אַיְזָה דָּאָךְ לְמַעַט נָוָוָאָס אַיְזָה
שִׁיר מִמְּעֵט צָו זִין בַּיִם אַחֲדֹות אַחֲדֹות
דָּאָךְ דָּאָךְ זִין מִיטָּ יַעֲדָעָר אַיְזָה

נוּ וּוּגָן דָּעַם זָגָט עַר טָקָע אָ
דָּרְטִיטָע מַהְלָל יְגָדָנוּ אֹז מַעַן דָּאָךְ
זִין מַתְחָבֵר זִין צָו יַעֲדָעָר אַיְזָה אָוָן
צָו יַעֲדָעָר סָאָרָט אַיְזָה אָוָן דִּי פְּסָוק
עַנְדִּיגָט צָו וְהָוָא יְגָוד עֲקָב אֹזָא סָאָרָט
אַחֲדֹות דָּאָךְ זִין בַּעֲקָבָתָא דְמָשִׁיחָא

אָוָן אַיְיף דָּעַם פָּאָרְנוּם קָעָן מַעַן אַיְיךְ
זָאָגָן עַס אַיְזָה דָּאָךְ שְׁבָת חֹזֶק מַעַן
זָאָגָט חֹזֶק חֹזֶק וּנְתַחְזֶק אַיְזָה עַס דָּאָךְ
אַרְבָּוי אַחֲרָ רַבָּוי לְמַעַט אַמְּהָלָל
דָּאָךְ מַעַן זִין נִישְׁטָה מַחְזֶק זִין? נָאָר
וּנְתַחְזֶק.

אַ קְוֹנְסְטְּלִיכָּע אָוָפָן גַּעַבָּן פָּאָר יַעֲדָעָס
קִינְדָּ דִּי הַרְגָּשָׁה אֹז עַר אַיְזָה אָנָא אַיְינָס
אָוָן אַיְיף דָּעַם דָּאָרָף זִין שְׁכָל אַת יִדָּוָה
מַעַן דָּאָרָף גַּיְין מִיטָּ אַסָּאָךְ שְׁכָל קָאָפָה
אָוָן מַחָ

וּוִיטָעָר אִין דִּי סָדָרָה יַשְׁכָּר חַמּוֹר
גַּרְמָ יַשְׁכָּר אַיְזָה דָּאָךְ דִּי בָּנָה
תוֹרָה אַסָּאָךְ מַהְלָל קָעָן אֶבֶן תּוֹרָה
טְרָאָכָטָן צָו זִיךְ פָּאָרוּוָאָס פָּעָלָט מִיר
אָוִיס דִּי יִצְרָר הָרָע עַר אַיְזָה מִיר נָאָר אָ
שְׁטָעָר מָה לִי לְצָרָה הַזָּאת

דִּי תִּירּוֹץ אַיְזָה חַמּוֹר גַּרְמָ דָּאָס אַז דִּי
יַשְׁכָּר קָעָן בְּכָל לְעַדְנָעָן אַזָּי
צָוְלִיב דָּעַם וּוָאָס עַר הָאָט אִיְצָר
הָרָע דִּי עַבְוֹדָה פָּוָן אַיְזָה אַיְיף דָּעָר
וּוּעָלָט אַיְזָה דִּינָעָן דִּי אַוְיְבָעַשְׁטָעָר מִיטָּ
דִּי יִצְרָר הָרָע מַעַלה זִין דִּי יִצְרָר הָרָע
אֶל הַקְדּוֹשָׁה נַעֲמָעָן דִּי כָּה הַתְּאוֹהָה אָוָן
אַרְיִינְלִיְיגָן אִין דִּי תּוֹרָה אַזָּוִי וּוּי עָס
שְׁטִיטִית הָנְגָדָק כָּל תְּאוּוֹתִי

